

Redacció i Administració: CALABRIA, 104, 2.^{on}	<h1>EL XÀFEC</h1>	ANÚNCI A PREUS : CONVENCIONALS : No 's retornen els originals, en- cara que no 's :: publicuin ::
Dels treballs pu- blicats, en seràn responsables els :: seus autors ::	10 cèntims Periòdic independent Sortirà cada mes 10 cèntims	

De política

El triomf esclatant obtingut en les últimes eleccions municipals pel partit popular dit d'oposició, fou la mostra d'un moviment d'hostilitat i un alçament general contra el caciquisme vergonyosament imperant de Can Petita. Es avui un moviment de defensa contra els adversaris, contra als antipatriotes que volen aniquilar-nos entronitzant despòticament la seva política d'engranatge, sense ideal i sense patriotisme. Aquesta política està encaminada solsament a combatre sense miraments i sense cap respecte tota iniciativa lliberadora, i a ofegar tota manifestació que, encara pugui fer reviure en els ideals populars, aquell doctrinisme puríssim que fa grans als pobles i als seus homes.

Devant de son comportament envers al poble, els de Can Petita i els seus aliats, mai podràn dir que siguin un partit governamental compatible amb el poble, perquè han actuat sempre ells, i els seus homes, moguts no més per les ensenyances de la seva escola i per un sectarisme acompanyat de les més infamants perversitats de renúncia i ferocitat. Es aquesta política de pau tan descaradament preconitzada per, tots ells, una lluita suïcida, sense pietat i sense noblesa, per aixafar tudescament a tot organisme que's mogui al impuls d'un ambient de renovació, i porti en la seva consciència, una nova sava que pugui germinar en els camps populars per enrobar aquests sans ideals, endèmics avui, per una política mortífera i d'aniquilament, exercida per aquets que's diuen la gent de bé. Actuant aixís, d'aquesta manera, han pogut aconseguir els de Can Petita aixecar contra d'ells l'opinió de tot un poble, que 'ls anima un esperit progressiu, per desfer-se del jou que inutilment s'entossuixen en volguer-lo junyir.

Aquets elements, embrutits i desacreditats amb l'exercici d'una política abgecti i d'escarni, regentada per un home que ha arribat al rebaixament polític més odiós per haver mancat a les seves tradicions per l'orgull d'una vara, volen tornar a la política vella, de la qual, ells, han sigut els mestres i inspiradors; despreciant al poble, la purria, la bretolada com un poble esclau que sols pot viure de la seva tutela i del seu favor i mai per les propies energies.

Aquets, estimats llegendors, són els termes o els calificatius que han usat sempre, com ja hem demostrat altres vegades, aquesta gent de bé, per tractar al poble i que empleen encara avui, per contrarrestar la campanya que amb noblesa donant el pit i la cara els hi fa EL XÀFEC, però això sí, sense defensar-se de les nostres acusacions que amb la responsabilitat de la firma i davant del codi fem públicament. Aquet gest de despreci que tenen per EL XÀFEC, és molt acomodaticí, que sols adopten els impotents i mancats de raó, contestant solsament, amb una guerra sorda, la més implacable contra els dignes representants populars i contra als homes de més significació, condemnant-los, als uns, a la fam, retirant-los criminalment l'influència que un dia els prometeren; als altres, a fer-los fracassar en la seva professió i obligar-los (sic) a emigrar de nostre

poble per donar menjar a un csheretat i mort de gana, amb les sobres del menjar dels banyistes, i als rastres comprant-los la consciència i la dignitat per un mós de pa o una vara.

Mai s'havia vist en nostre poble una política de repressió i de renúncia com ara, que sembla obeixi al desig de forsar a l'opinió cap a les seves fileres, per engrosar el partit que viu solsament per raó de la força, ja que's troba totalment divorciat de tots els elements sans i de valua, que li són indispensables per a obtenir la plena consagració del mateix.

Un partit aixís que proclama aquestes immoralitats que no poden acceptar-se fessant uns idealismes compatibles amb un sentiment fonament llibertadors, com nosaltres, no té dret a existir en nostre poble, ja que aquet sembla emprendre el camí de noves tendències netament progressives per trencar els motllos vells que encloren una política negativa i caduca.

Nosaltres que treballem per l'engrandiment de nostre poble amb una política administrativa honrada i justiciera, esperem també que'l bon poble sabrà arribada l'hora fer triomfar amb els seus sufragis les belles aspiracions que bateguen en la seva consciència, allunyant aixís, per sempre més, de nosaltres, aquets mercaders de la política que's venen la seva dignitat per una vara i que representen una política contrària als interessos del nostre poble.

Xafarderíes

—Vaig a fer foc nou—va dir-me'l Noi del Ciment, ignorant de que jo ho contraria als llegidors d'EL XÀFEC.

—Que vol dir foc nou?

—Vol dir que dintre de pocs dies portaré a l'impremta un manifest dirigit al poble, perquè no s'en fi de la gentota d'EL XÀFEC, que sols parlen per enveja.

I traient-se uns papers de la butxaca va mostrar-los amb arrogància i digué:

—Un advocat, oh sens! un advocat me l'ha dictat, i ja comprendràs que és cosa bona.

—Perque un advocat, que no vares fer-lo tu aquell tan engrescador que t'ha valgut la vara?

—Si t'en burles, no t' diré res més.

—Vaja, home; no t'hó prenguis a mal, i esplicat.

—Dons, escolta. (Llegint): "Ciutadans de La Garriga: Poes alcaldes haveu tingut tan bescantats com el que té l'alt honor de dirigir-vos el present manifest; i sabeu per qué? Dons que hi ha quatre ambiciosos que pretenen lo que jo amb tanta honra tinc, i tan bon ús ne faig, per més que diguin lo contrari 'ls esmentats envejosos.

"Això que diuen de Can Petita no ho creguen, que no és veritat, no. Aquella casa és l'espill en que deuriem mirar-se els ignorants. Qué no està bé aquella carretera de La Amèl·lia davant de l'establiment? Que van esgarrar-se terrenys i s'han de fer murrades, i qué! En canvi té bona visual per a 'ls forasters.

"I aixís són totes les altres intrigues dels murmuradors. Jo no'n soc de partidari del caciquisme; ja sabeu que'l detesto el caciquisme. Ho

deia en aquell cèlebre manifest que amb molta honra i dignitat vaig firmar, i que estic disposat a cumplir ara després de les properes eleccions, en que espero que votareu homes, no com aquells que després d'haver-los enlairat ho han pagat amb una ingratitude parlant mal de mi i de Can Petita pobre família! que tan ens hem sacrificat pels interessos morals i materials del poble, com ho demostra'l fet de que des de que soc alcalde s'ha acabat el caciquisme. He dit."

—Noi, ja's veu que ho sab l'advocat que t'ha fet l'escrit.

—Oh! Encara no ho sabs tot. A Can Petita fins m'hi posarien la firma.

—Ma noi! Tan jove i tan... intel·ligent.

Vaig despedir-me amb sentiment del pobre minyó, que encara que os sembli paradoxal, és molt cert que la decadència de l'home quan comença en passa via.

Si teniu afició a llegir entre ratlles, veurem com, tenim en porta unes quantes tonteries que algú mal intencionat prepara als lectors de bona fe.

Es clar que les sabem, però ja surtirant mitjantsant el temps.

Entretant, no en va, donem el crit d'alerta.

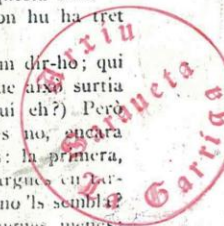
Comentari

No hu saben pas? "El bieni que ve tornarà a ésser alcalde el Noi del Ciment". I saben per qué? "Per a fer la llesca an EL XÀFEC. Ja que no vol caldo tres taques, o millor dit, tres tupins. Si EL XÀFEC no l'hagués combatut aleshores no, emprò, com que ha mogut tanta murga que vagi escribint que té alcalde per temps". Es més, qui ha dit això, ha promès "que les vinents eleccions es tirará al carrer per a buscar vots", cosa que no ha fet mai!! oh! esperint-se, que no he acabat, "Tots ELS XÀFECs es guarden arxivats, i a la fi, riurem, perquè ens les pagarán totes plegades, i aleshores, cantarem les veritats i alguns gemegarán".

Ja hu sabeu mantegaires, carnicers, industrials i garrigans tots, ja hu sabeu, os toca patir un parell d'anys més, no n'hi ha prou d'aquesta cimentada, cal allargar-ho vintiquatre mesos: set-cents trenta un dia més (n'hi ha un de bissièst). De pols de Sant Joan, portland: tots a la cal, o al Ciment que ve a ésser la mateixa cosa. Vosaltres pagareu la nostra culpa. Vaja que heu tret la rifa; ja podeu dar-nos grans mercès, que si no és per EL XÀFEC no tindrieu aquesta sort.

Però qui hu ha dit això? D'aon hu ha tret EL XÀFEC això?

D'aon hu hem tret no hu podem dir-ho; qui hu ha dit sí. Ens han comunicat que això surtia del Noi Polit. (Tots són Nois aquí eh?) Però vostés hu creuen? Dons, nosaltres no, encara que'ns hu jurin. Per moltes raons: la primera, és que per dir tantes coses i tan llargues en tartamut s'hi ha d'estar moltes estona no 'ls sembla oh! i de tartamuts n'hi ha de dugues menes; uns que hu vol tan sols de llengua, més ben dit, que la llengua és la que 'ls tartamudeixa; i altres que també hu són per dins de tartamuts,

que 'l cervell també els tartanudeixa i figurint-se l'estona que deuen necessitar aquets per a posar en clar tot això que 'm dit: la segona raó és perquè això seria donar beligerancia an EL XAFEC, cosa que no entra al programa del cacic. I al parlar d'aquet modo en Polit, tothom compren que no és ell qui parla, sinó en Petita, seu com ell és, el primer satèlit d'aquets. És l'Alfa de la constelació Blancafort.

I tercera i última: que aquet determini, dona prestigi an EL XAFEC, puig quelcom val quan se li porta la contraria. I a en Petita tampoc li convé.

Tornem a dir, dons, que no hu creiem. Si hu creguessim; si això fos veritat aleshores saben que diriem? Que a nosaltres *plim*: encara que vulguin ja ens el poden servir fins *gratinat*; és un plat que no ens enfita. Sense ell quasi no forem res, mercès an ell, hu som tot.

Ens considerem en si mateix com una fatalitat; i no volem canviar-nos, no volem esser d'altre modo, volem esser com som perquè amb aquestes condicions constitueix la verdadera *raó*.

La reconciliació amb els nostres enemics no és sinó el desig de millorar de condició, un cansament de la guerra i un temor d'alguna desgracia.

I per ara bons: a nosaltres no ens convé, i no ens mourem d'allà aon som, i anirem allà aon anem. Volem dir, que 'ns a de venir tot plegat, la por i el mal.

Això, és com una corrida de "toros", nosaltres fem de toreros. És clar que podem tenir una *cogia* emprò nosaltres som els que posem piques, i creuem banderilles, i passem d'estoq. I a tota corrida passa una o altre d'aquetes dugues coses: o es torna el toro al corral perque no serveix, o mort d'una estocada o d'una puntilla.

Ja veurem qui tindrà *raó*.

Visita Pastoral

Tingué lloc aquesta, el dia 22 a les 7 del vespre per l'Excm. Sr. Bisbe Doctor Reig d'aquet Bisbat. Malgrat el temps desapacible, forem innumbrables les persones que acudiren a tributar-li un homenatge d'adhesió i de respecte. Una vegada revestit dels ornaments Pontificals, se dirigí am professó cap a l'església qual tragect estava profusament enllumenat i endomessat igualment que la fatxada i interior de la mateixa, oferint un espectacle verament sorprendent i agradable.

Devant de tan bell espectacle, acabades les ceremonies de ritual, no pogué el Sr. Bisbe contenir-se d'expressar als seus fidels, pres d'una gran emoció, la fonda satisfacció que sentia per la manifestació que 'l poble garrigà li acabava de tributar, donant-li una prova palesa de la seva fe i consideració, retirant-se després a la casa Rectoral, aon fou saludat per les autoritats i particulars.

A l'endemà dematí administrà el Sacrament de la Confirmació, siguent padrins oficials Na Dolores Blancafort, esposa del Sr. Jutge, i el Sr. Alcalde.

A la tarda amb forta pluja, que l'obligà anar en cotxe, visità els col·legis oficials i particulars, esglésies i capelles, tenint paraules d'encoratjament pels seus directors per a perseverar profitosament en la seva tasca.

A la nit, li donà un concert de comiat el chor "La Aliansa", cantant baix la direcció del senyor Llobet varies composicions que li valgueren moltes felicitacions; molt especialment la sardana "l'Empordà" del insigne mestre Moreva, que al nostre agència molt al dia de Puçol.

El Xafec agència molt al dia de Puçol i ho testimoniarà a sa llustríssima el seu respecte i consideració.

La mort d' en "Petroli"

No saben pas lo que passa?

No n'estant gota enterats?

L'alcalde passa un disgrats

que fins no sé si el pairà.

Saben aquell gos tan murri

que era l'esca del peçat,

aquell gos poca vergonya

i traïdor, cara-girat,

que cap portal respectaba

per a fer necessitats,

aquell gos que era anarquista

d'aquells més *recargolats*

que duia un nom d'incendiari

(per quelcom se li posà)

aquell gos que si fos home

fins alcalde n'hauria estat

Pobre Petroli Dalmau!

Ja l'han mort, ja és enterrat!

Pobre gos de cal alcalde;

se'n ha anat a can piestra!

Prou li deia la planeta

lo que tenia que passar!

El branda ha mort a Aiguafreda

d'una bola ematzinat

i és l'agutzil d'aquell poble

qui la bola li va dar

cumplint les ordres del batlle

d'igual modo que aquí es fa.

¡Ai gossada garrigana

la planeta os ha venjat!

La bola que os du l'alcalde

contra el seu se li ha tornat,

ja ha pagat les malifetes

d'aquet istiu que hem passat.

Qui "mal anda mal acaba"

diu lo ditxo i és veritat.

Aprent alcalde del fet,

aprent la moralitat,

vejam alcalde del poble

vejam com acabarà!

Un caçador de Prades

NOTICIES

Tal com anunciarem en el nombre passat, el chor "La Aliansa" amb la cooperació del de Cultura Musical Popular de Barcelona, ens donà el dia de Pasqua a la nit en el Círcol de Recreu un escullit programa, davant d'un públic tan distingit com nombrós.

Després de les resenyas fetes per els més importants diaris de Barcelona, ens creiem excusats de donar el nostre parer en el sentit musical, ja que de cap manera podem reetificar, per incompetencia, lo que tan autoritzadament exposaren els seus crítics. Sense volguer, dons, regateixar els elogis que tan merescudament endressen a tots els executants, ens permetrem dir-hi la nostre, amb l'únic propòsit de que arribi a coneixement de qui correspongui i en pugui pendre'n nota.

Ens felicitem que dita entitat, per raons que desconeixem encara, sortís del seu estancament en que vivia per a oferir-nos una nota brillant i una flor del seu programa cultivat amb tanta exquisit en el ample camp de la cultura musical. Prova això, el seu amor a l'estudi, doblement elogiabile per aquells que no han rebut més blissions que la seva propia voluntat, de guardar en la seva biblioteca el programa que molts altres han après fàcilment apart les notes d'una partitura.

Deixant apart alguna imperfecció de detall, que pogué notar-se en l'interpretació de la tercera part del programa, per faltari-hi precisament

en la direcció aquella "pericia" de que 'ns pallen els crítics en les seves cròniques, resultà un festa complerta i agradable.

Esperem que dita festa despertarà tot el nostre interès a n'aquells que senten afeió al cant i al duptem que això, ens permetrà veure dintre p temps aplegats en el seu Casal nous elements que, permetran donar-li major creixement i en pendre aquells projectes de gran volada de temps anunciats per son ex-director, que a dir veritat, fins ara no en tenim cap mostra, malgrat tenir local propi com especial condició exigida per ell.

Rebi dita entitat la nostra coral enhorabada tot demanant-li, que 'ns ofereixi més sovint festes tan simpàtiques com aquesta a fi d'estrengre més l'esperit de germanor que anima a tots i a seus socis protectors per ajudar-la en tan bona empresa de cultura musical.

xxx

En la nit del 30 al 31 del mes de març, tim, els lladres penetraren en la casa, encara en construcció, propietat del senyor Sanauja, empuent-se la major part de les robes que hi havia en dugues cambres.

Aquets foren agafat per una parella de lladres que feia en aquella nit el servei de vigília, gracies a la coincidencia d'empendre el camí de fugida pel qual en direcció contraria caminaba la referida parella.

xxx

Les festes clàssiques de nostre poble es van perdent.

El poble evoluciona cap a noves tendències i van perdent-se de mica en mica les habilitats tradicionals.

Ens estranya un xic que 'ls que venen a veure a vetllar per la conservació de tots aquells actes especials de les diades tradicionals, no reflexen marcadament un caràcter local en el nostre poble com se veu en les caramelles de la Mare de Deu i el chor dels Lluïsos, prenguin una actitud d'indiferencia aclaparadora, trencant una costum inveterada que fins per respectar nostres avant-passats deuriem continuar.

Es de llamentar que hi hagi esperits tan avaros que, per no sacrificar-se en ares d'un moment tan arrelat en la conciencia dels que simpatitzen, s'hagin deixat decaure unes festes tan festives i alegres que evocuen el bell record d'una Resurrecció i l'arribada d'una Primavera florida i riallera delitosa fruita de tanta abstinencia.

Esperem hi haurà qui treballarà per això i l'esperit decaigut de tots els aimants d'aquestes festes, perque resorgeixin novament amb un impuls i esplendor l'any vinent, per donar una prova de fe i de patriotisme.

xxx

El dia 10 del mes passat a la nit ocorregué un accident desgraciat en el café de cal Chicó per la manca d'experiencia en el maneig d'una pistola automática que 'l seu propietari ensenyava als seus amics, després de poc de comprar signent-ne victima un d'ells, ferint-lo del cap.

Desitjem aindós que 'n surtin ben lliurats esperem que aquet fet servirà de exemple a tots els curiosos i serà una lliçó per tots els portadors en l'ús d'armes.

xxx

Uns dies enrere que 'l senyor Chicó, molt interessat per portar a cap una reforma beneficiaria considerablement al poble, de seguir-se la perllongació del carrer de Baix fins a l'altra banda de la riera. Gracies a les

veg gestions i ajuda pòtser un fet lo que sembla un somni.

Un altre dia ens ocuparem detingudament d'aquet assumpte i posarem de manifest les dificultats amb que topa dit senyor per fer factible aquesta reforma que volem tots els que estimem al poble, i el poc apoi que troba amb aquells que des de l' primer dia li prometeren.

xxx

Hem llegit la "Memoria-balans" que l' Comitè d' Administració de la "Telefonia del Vallés" presentà en la Junta general ordinària d' accionistes el dia 26 de febrer últim, corresponent a l' any 1914. Es despren de la mateixa, l' estat il·lo-reixent de dita societat, malgrat trobar-se encara en període d' organització i creixement. Pot considerar-se avui com un dels primers "grupos" telefònics d' Espanya, ja que compta amb una xarxa total de 475 kilòmetres. La seva situació econòmica és del tot satisfactoria, com se'n despren dels datos publicats, dons aquet any han tancat el compte de "Pèrdues i Ganancies" amb un benefici inicial de 10,109'24 pessetes.

Ens alegrem que obtinguin resultats tan satisfactoris que ls permeti veurer coronat d' èxit els desitjos que ls animen per portar a cap aquesta empresa que tan bons serveis presta a l' industria, al comers i a la comarca.

xxx

Cridem l' atenció de les autoritats, del xarc d' aigua bruta i escombreries que hi ha sota del rec comú, a l' indret de casa del senyor Solé. A més de ser una vista repugnante per les porqueries que si llencen, constitueix un perill pels viants, despedint una pudor insoportable.

La llei d' higiene en nostre poble, lletra morta!

COMARCALS

LA AMETLLA

Les festes de Pascua transcorregueren com els altres anys i amb un temps primaveral que permeté a moltes famílies de la colònia estiuenca de nostre poble a passar-la entre nosaltres.

xxx

El nou comerciant de porcs que tenim, no és tan espavilat com ell ens vol fer entendre i corrobora aquesta afirmació meua, el fet que fa poc va passar-li en nostre poble, en greu perjudici de la seva serietat comercial que tot bon comerciant deu observar.

Es el cas, dons, que fa pocs dies, contractà a un veí nostre, i a un preu convingut, una remada de garrinets per treure 'ls a plas fixo, acabat el qual corria a càrrec seu la manutenció dels mateixos, per poguer-ho fer quan li convingués. Al expirar aquet, veint que s' havia equivocat en el negoci pagant-los massa cars, digué an el venedor, que l' que s' havia de quedar per ell havia de ser més petit que l' que escullí al fer el tracte, a fi de veure 's recompensat dels perjudicis que li reportaba l' equivocació del referit negoci. Això no quadrà gaire al venedor, i es negà rodonament a tal petició, i en sa conseqüència, aquet comerciant tan viu, no complí lo promés, deixant mal parada la seva bona condició de comerciant, per la falta de formalitat, i també la dignitat dels seus concellers i amb un pam de nas a tots aquells que de bona fe creien am la seva rívia.

Corresponsal

XAFEGADES

El Noi del Ciment no poguent resistir la fiscalització d' EL XAFEC ha canviat de procediment en les seves costums, i aixís ens ho demostrà el passat diumenge de Rams al enviar l' agutzil a casa seva a buscar el sobretodo, aquell que li van fer a pés, en lloc de les sabates de xarol com feu l' any passat per Corpus.

Es allò que diu l' adagi: "de porc i de senyó se'n ha de venir de mena".

ooo

Ja era hora!

L' alcalde a la fi s' ha convençut de la necessitat de nostres justes i reiterades peticions fetes de temps ha. Ha reconegut com nosaltres, posar terme a l' abús d' excessiva velocitat que porten els autos al passar per nostres carrers posant en perill la vida de nostres pacífics veïns. An aquet fi, empenqué la tasca, i no pasaba cap automòvil per devant de casa seva, que algún individu del seno de la familia, no sortís a treure el nas, per cerciorar-se de si complien les ordres que hi ha fixades en un lleterero a l' entrada del poble sistema funeraria.

El primer de pagar el "pato" fou el de don Antoni Balcells, com era de esperar, amonestant al chauffer de penyorar-lo en cas de reincidencia.

El Noi despitat lo que volgué dir-li és lo següent: "si no tornes a casa a comprar-me la benzina com fins ara, et molestaré", dons alguna cosa val tenir a la mà el pandero.

De menos tontos s' en tanquen Pepet. Ja pots estar tranquil.

ooo

Llegirem en la secció "Ecos" del nostre confrare *El Poble Catalá* de Barcelona la següent notícia, que per creure-la d' interès la publiquem.

"Un pergami.

En el Saló Parés hi ha exposat un pergami que la Cambra Agrícola Oficial del Vallés dedica al senyor Fages, de qual decorat n' es autor el senyor Sauri Sirés que dona una nova prova de gust i distinció en aquest seu treball."

EL XAFEC, encara que molt modest, com a testimoni del seu agraïment pels treballs que ha fet dit senyor per matar EL XAFEC sigui com sigui (sic), prometem confeccionar-li el marc, que respondrà als seus mereixements, i no volem creure que ara vulgui fer el ridícol de no acceptar-lo malgrat la seva modestia.

ooo

Aquells safretjos públics que l' alcalde ens prometé en aquell famós manifest per a escalar indignament el lloc que avui ocupa per manament i gracia de Can Petita, els ha fet instal·lar sota el pont de l' estació, renovant-se l' aigua cada vegada que plou com poguerem constatar en les últimes plujes.

Es allò que diu: a la fiera (llegeixis el poble), se li ha de donar algún os a rosegar quant crida.

ooo

El burro de l' alcalde altre cop desbocat.

D' ensà que 's burro distingit i amb certs honors, sembla que 's permet burlar les lleis municipals i contravertir les ordres del seu amo anant amb excessiva velocitat pels carrers. Però aquesta vegada hi ha hagut trencadissa i la brometa li costarà una mica cara.

Nosaltres mai hauríem cregut que una bestia tan menuda com és el burro de l' alcalde, pogués matar el tren, perquè n' es molt de burro, però ell ho provà i gracies a la parer de contenció que hi ha al costat de la via no pogué con-

seguir, enderrocant no obstant, la mateixa, i esmicolant el carro que tiraba.

Unica cosa que pot tirar "el carro".

ooo

En els centres canins hi regne una gran alegria per festejar la mort del seu colega el Petroli, aquell gos que feia d' espia a les ordres del seu amo el Noi del Ciment quan celebraven aquets un meeting per protestar del allargament del període de donar boles.

Es allò que diu l' adagi: "tal faràs tal trobaràs", i com que l' riure va a estones, avui, aquets celebren amb joia l' accident desgraciat de que ha sigut víctima aquell traidó Petroli (que ho era per no ser-ne menos que l' seu amo), que cada vegada rebia amb fruïció la nova d' una altre desgracia que l' agutzil mitg compungit de tanta crudelitat, li anunciaba.

Lo bó del cas és el fet inaudit de que l' Noi del Ciment, olvidant-se per un moment de que era alcalde (que apenes mai s' enrecorda) digué en plena barberia "si jo em trobo present en el moment en que l' agutzil d' Aiguafreda donà la bola al gos, hauríem anat a pinyes".

Quin concepte tindrà aquet mestre de la llei per no creure licita una disposició del senyor Alcalde d' aquell poble quan ell la posà en vigor durant molt temps en el nostre, amb greu sentiment d' aquells que veien desaparèixer el seu.

Oi Pepet que no és igual receptor o pendre?

ooo

El nostre batlle no és gaire catòlic. Aixís ens ho demostrà el dia del combregar general a casa del senyor Albás. No poguent entrar a la casa perque la *vara li* hauria quedat entravessada al passar el portal, se quedà en el jardí. Com aquell dia el temps fou poc indulgent durant la cerimonia, regnà un fort vent, per cert molt molest, incomodant-lo de tal manera que comensà a murmurar i gesticular algunes paraules poc respetuoses al acte que se celebrava i pels assistents al mateix, i tot, segons va dir per por de que després no li haguessin de portar an ell. Ho feu tan pujat de tò que provocà generals demostracions de reprobació, però la mare del senyor Rector no contentant-se amb això li expressà el seu descontent amb aquestes paraules: "tingui paciència, dons amb el càrrec, ha de suportar les impertinències que en si reporta, i si no volia molestar-se podria quedar-se a casa seva com han fet els demés i no donar aquet espectacle.

Pepet, fins les senyores et veuen el llautó.

ooo

Amb motiu del nomenament de padri de confirmar, el Noi del Ciment feu una restauració a l' indumentaria de les grans recepcions.

Lo que més el preocupà forem les sabates de xarol perque el comprometien les pelades que s' hi feu en el ball de Pinyata i ademés perque, cregué la seva profanació incompatible amb un acte pietós com aquet. Això el decidí a comprar-ne unes altres de noves que li valgueren moltes felicitacions pel gust refinat que revelaven.

Creiem molt apropiat en aquet cas el següent epigrama:

Tens Pepet, els peus tan ben fets que Deu al crear-te podia fer-te'n dos més per poguer lluir unes altres sabates.

ooo

Si bé és veritat que ls peus del Noi del Ciment forem objecte de molt elogis, no sigué tan afortunat amb les mans, dons durant la recepció al oferir als seus respectes al senyor Bisbe, algú notà que no estabien en relació amb aquells diguent que aquelles mans no eren per un alcalde sinó per un picapedrer (amb perdó d' aquets). Ja hi tocaba.

I tanta crema Simón que gasta!

Imp. Fills Domingo Casanovas. Ronda Sant Pau 67
Telefon 2120. — Barcelona

seguir-se la p...
fins a l' ... de la rúa. Grapes a ...